

واژه‌نامه

آب‌دست	حدث آب‌دست: الغَائِطِ [مائده / ۶]
آرامیدن	بیارامد: تَطْمِئِنَ [مائده / ۱۱۳]
آزاد کردن	آزاد کردن: تَحْرِيْرُ [مائده / ۸۹]
آزمودن	آزمودن اوی: فَتِنْتُهُ [مائده / ۴۱]
	تا بیازماید شما را: لِيَبْلُوَكُمْ [مائده / ۴۸]
	هر اینکه که بیازماید شما را: لِيَبْلُوَنَّكُمْ [مائده / ۹۴]
آگاه کردن	آگاه کند شما را: فَيُنَبِّئُكُمْ [مائده / ۱۰۵]
آگه کردن	آگه کند ایشان را: يُنَبِّئُهُمْ [مائده / ۱۱۴]
	آگه کنم شما را: أُنَبِّئُكُمْ [مائده / ۶۰]
آموزشت	آموزشتی: مَغْفِرَةٌ [مائده / ۹]
آموزیدگار	آموزیدگاری: عَفُوْرٌ [مائده / ۹۸، ۷۴، ۳۹، ۳۴]
آموزیدن	بیامرزی: تَغْفِرُ [مائده / ۱۱۸]
آموختن	بیاموختم ترا: عَلَّمْتُكَ [مائده / ۱۱۰]
آوردن	آورد شما را: أَتَاكُمْ [مائده / ۴۸]
اثر	اثرهای ایشان: آثَارِهِمْ [مائده / ۴۶]
اختلاف کردن	می اختلاف کردید: تَخْتَلِفُونَ [مائده / ۴۸]
از احرام بیرون آمدن	از احرام بیرون آید: حَلَلْتُمْ [مائده / ۲]
ازمان	ازمان که: إِذَا [مائده / ۲، ۵، ۵۸، ۸۳، ۸۹، ۹۳، ۱۰۴]
	ازمان: إِذَا [مائده / ۶۱]
اسراف کنار	اسراف کناران: لَمُسْرِفُونَ [مائده / ۳۲]
اشتر شکافته گوش	اشتری شکافته گوش: بَحِيْرَةٌ [مائده / ۱۰۳]
اشتر نر که از نسل اوی اشتران بسیار برآمده بند	اشتری نر که از نسل اوی اشتران بسیار برآمده بند: حَامٌ [مائده / ۱۰۳]
اشکرا کردن	اشکرا می کنید: تُبْدُونَ [مائده / ۹۹]
	اشکرا کرده شهد: تُبْدُ [مائده / ۱۰۱]

اشنوا

اشنوا: السَّمِيعُ [مائده / ۷۶]

اشنیدن

اشنیدیم: سَمِعْنَا [مائده / ۷]

بیشنند: سَمِعُوا [مائده / ۸۳]

بیشنید: اسَمِعُوا [مائده / ۱۰۸]

افزودن

ببفزاید: لَيَزِيدَنَّ [مائده / ۶۴]

اكار

به اكار: بِاللَّغْوِ [مائده / ۸۹]

اندهگن کردن

نگر که اندهگن نکند ترا: لَا يَحْزُنُكَ [مائده / ۴۱]

اندهگن کند شما را: تَسْوُكُم [مائده / ۱۰۱]

اندیشه کردن

اندیشه کردند: هَمَّ [مائده / ۱۱]

انوز

انوز: سَوَّفَ [مائده / ۱۱۴]

اوام

اوامی: قَرَضًا [مائده / ۱۲]

اوام دادن

اوام دهید: أَقْرَضْتُمْ [مائده / ۱۲]

اوزودن

بیوزاید: لَيَزِيدَنَّ [مائده / ۶۸]

اوسوس

اوسوسی: هَرُّوْا [مائده / ۵۸، ۵۷]

اوکندن

بیوکندیم: اَلْقَيْنَا [مائده / ۶۴]

اوکند: يُوقِعَ [مائده / ۹۱]

اهل

اهلان شما: اَهْلِيكُمْ [مائده / ۸۹]

ایادکرد

ایادکرد: ذَكَرَ [مائده / ۹۱]

ایادکردن

ایاد کنید: اذْكُرُوا [مائده / ۲۰، ۱۱، ۷، ۴]

ایاد کن: اذْكُرْ [مائده / ۱۱۰]

ایار آتش

ایاران آتش: اصْحَابُ الْجَحِيمِ [مائده / ۱۰]

ایار دوزخ

ایاران دوزخ: اصْحَابُ الْجَحِيمِ [مائده / ۸۶]

ایستادار

ایستاداران: قَوَّامِينَ [مائده / ۸]

ایستادن

ایستادنی: قِيَامًا [مائده / ۹۷]

ایما

ایما: نَحْنُ [مائده / ۱۸]

ایما: اَنَا [مائده / ۸۲، ۴۴، ۲۴، ۲۲]

از ایما: مِنْهَا [مائده / ۵۹]

که ایما: اَنَا [مائده / ۱۰۶]

ایما را: لَنَا [مائده / ۱۱۴]

بار خدای

ای بار خدای: اَللّٰهُمَّ [مائده / ۱۱۴]

بازی

بازی: لَعِبًا [مائده / ۵۷]

بجول

دو بجول: اَلْكَعْبَيْنِ [مائده / ۶]

بدس بردار

بدس برداری: نَذِيرٍ [مائده / ۱۹]

برابر بودن

برابر نهید: لَا يَسْتَوِي [مائده / ۱۰۰]

برابر کردن

برابر کردن: قِصَاصٌ [مائده / ۴۵]

برانگیختن

برانگیختیم: فَأَعْرَبْنَا [مائده / ۱۴]

برخورداری

برخورداری: مَتَاعًا [مائده / ۹۶]

هید: كُنْم [مائده / ۵۷، ۲۳، ۱۱۲]	بردبار
و بهید: فَتْكُون [مائده / ۲۹]	بردبار: حَلِيم [مائده / ۱۰۱]
بم: اَكُون [مائده / ۳۱]	بریدن
نیند: ما [مائده / ۴۳]	بریدنی: فِتْرَة [مائده / ۱۹]
هند: — [مائده / ۶۶]	بریده شدن
بند: — [مائده / ۸۵]	بریده شهید: تَقَطَّع [مائده / ۳۳]
بند: كَان [مائده / ۱۰۶]	بزرگ‌منشی کردن
بیم: — [مائده / ۱۰۶]	بزرگ‌منشی نکنند: لَا يَسْتَكْبِرُونَ [مائده / ۸۲]
بیم: نَكُون [مائده / ۱۱۳]	بزه
بهود: تَكُون [مائده / ۱۱۴]	بزه: الْأَثْم [مائده / ۲]
بهیود: مَا يَكُون [مائده / ۱۱۶]	بزه‌ی: جُنَاح [مائده / ۹۳]
به پای داشتن	بزه‌کو
به پای دارید: اَقْتَمْتُمْ [مائده / ۱۲]	بزه‌کران: الْأَثِمِينَ [مائده / ۱۰۶]
به پای می‌دارند: يَقِيمُونَ [مائده / ۵۵]	بس بودن
به پای داشتنی: اَقَامُوا [مائده / ۶۶]	بس ایما: حَسَبْنَا [مائده / ۱۰۴]
به پای دارید: تَقِيمُوا [مائده / ۹۸]	بستان
به تسمیت بکشتید: ذَكَّيْتُمْ [مائده / ۳]	بستانهایی: جَنَاتٍ [مائده / ۸۵]
به جای	بستن
به جای آن دو: مَقَامَهُمَا [مائده / ۱۰۷]	ببستید: عَقَّدْتُمْ [مائده / ۸۹]
به خشم شدن	بنهان کردن
به خشم شد: غَضِبَ [مائده / ۶۰]	می بنهان کردید: تُخْفُونَ [مائده / ۱۵]
به خشم شد: سَخِطَ [مائده / ۸۰]	بپوشد، بنهان کند: يُوَارِي [مائده / ۳۱]
	می بنهان کردند: يَكْتُمُونَ [مائده / ۶۱]
	بنهان می‌کنید: تَكْتُمُونَ [مائده / ۹۹]
	بنهان نکنیم: لَا نَكْتُمُ [مائده / ۱۰۶]
	بودن
	بید: كُنْتُمْ [مائده / ۲۱، ۶]
	هیم: — [مائده / ۱۸]
	هید: — [مائده / ۱۸]

بهری

به بهری: بِعَظِضٍ [مائده / ۴۹]

به سرو زخم مرده

به سرو زخم مرده: النَّطِيحَةُ [مائده / ۳]

به شگفت کردن

به شگفت کند ترا: اَعَجَبَكَ [مائده / ۱۰۰]

به عصا زدن مرده

به عصا زدن مرده: المَوْفُودَةُ [مائده / ۳]

به قصد

به قصد: مُتَعَمِّدًا [مائده / ۹۵]

به لعنت کردن

به لعنت کردیم ایشان را: لَعْنَاهُمْ [مائده / ۱۳]

به لعنت کرد: لَعْنَهُ [مائده / ۶۰]

به لعنت کرده شدن

به لعنت کرده شدند: لُعِنُوا [مائده / ۶۴]

به لعنت کرده شدند: لُعِنَ [مائده / ۷۸]

به ولی گرفتن

به ولی گیرد ایشان را: يَتَوَلَّهُمْ [مائده / ۵۱]

به ولی گیرد: يَتَوَلَّ [مائده / ۵۶]

به ولی می گیرند: يَتَوَلَّوْنَ [مائده / ۸۰]

به هم کردن

به هم کند: يَجْمَعُ [مائده / ۱۰۹]

بی

بی: إِلَّا [مائده / ۱]

بی اوی: إِلَيْهِ [مائده / ۱۸]

بیچاره کرده شدن

بیچاره کرده شد: اضْطُرَّ [مائده / ۳]

بیرون آمدار

بیرون آمداران: بِخَارِجِينَ [مائده / ۳۷]

بیرون آوردن

بیرون آرد ایشان را: يُخْرِجُهُمْ [مائده / ۱۶]

می بیرون آوردی: تُخْرِجُ [مائده / ۱۱۰]

بیرون شدن

بیرون شدند: قَدَّخِرْجُوا [مائده / ۶۱]

بیرون هشته به نذر

بیرون هشته به نذر: سَائِيَةً [مائده / ۱۰۳]

بیمار مرگی

بیمار مرگی: المَوْتُ [مائده / ۱۰۶]

پاداش

پاداش: جَزَاءُ [مائده / ۸۵]

پادشایی

پادشایی: مُلْكُ [مائده / ۱۲۰]

پادشایی داشتن

پادشایی دارد: يَمْلِكُ [مائده / ۱۷]

پادشایی ندارم: لَا أَمْلِكُ [مائده / ۲۵]

پادشایی ندارم: فَلَنْ تَمْلِكَ [مائده / ۴۱]

پادشایی ندارد: لَا يَمْلِكُ [مائده / ۷۶]

پاک

پاک: المُقَدَّسَةَ [مائده / ۲۱]

پاک دامان

پاک دامان: المُحْصَنَاتُ [مائده / ۵]

پاک کردن

پاک کند: يُطَهِّرُ [مائده / ۴۱]

پاکی

پاکی ترا: سُبْحَانَكَ [مائده / ۱۱۶]

پدیرفتن

نپدیرفت: لَمْ يُقْبَلْ [مائده / ۲۷]

پدیدرید: يُقْبَلُ [مائده / ۲۷]

پدیرفته شدن

پدیرفته شد: فَتَقَبَّلَ [مائده / ۲۷]

پدیرفته نشهد: مَا تُقْبَلُ [مائده / ۳۶]

پرستیدن

پرستند: عَبَدَ [مائده / ۶۰]

پرهیزکاری

پرهیزکاری: التَّقْوَى [مآئده / ۲]

به پرهیزکاری را: لِلتَّقْوَى [مآئده / ۸]

پرهیزیدن / پرهیختن

پرهیزید: اتَّقُوا [مآئده / ۳۵، ۵۷، ۸۸]

پرهیزیدن: اتَّقُوا [مآئده / ۶۵]

پرهیزیدند: اتَّقُوا [مآئده / ۹۳]

پس

[پس]های شما: اَدْبَارِكُمْ [مآئده / ۲۱]

پس روی کردن

پس روی کرد: اتَّع [مآئده / ۱۶]

پس روی مکن: لَا تَتَّبِعْ [مآئده / ۴۸، ۴۹]

پس روی مکنید: لَا تَتَّبِعُوا [مآئده / ۷۷]

پسندیدن

پسندیدم: رَضِيتُ [مآئده / ۳]

پشیمان

پشیمانان: النَّادِمِينَ [مآئده / ۳۱]

پلیدی

پلیدی: رَجَسُ [مآئده / ۹۰]

پنداشتن

پنداشتند: حَسِبُوا [مآئده / ۷۱]

پوشاندن

پوشانم: لَا كُفْرَانَ [مآئده / ۱۲]

پوشانیدن

پوشانیدی ایما: لَكُفْرَنَا [مآئده / ۶۵]

پوشیدن

پوشد، بنهان کند: يُوَارِي [مآئده / ۳۱]

پیش کردن

پیش کرد: قَدَّمْتُ [مآئده / ۸۰]

پیشی گرفتن

پیشی گیرید: فَاسْتَبِقُوا [مآئده / ۴۸]

پیمان

پیمان: ميثاق [مآئده / ۱۲، ۷۰]

تاریکی کفر

تاریکیهای کفر: الظلمات [مآئده / ۱۶]

ترسا

ترساکان: نَصَارَى [مآئده / ۱۴، ۸۲]

ترسانان: النَّصَارَى [مآئده / ۱۸]

ترساکان: النَّصَارَى [مآئده / ۵۱، ۶۹]

ترسیدن

بترسید: فَاحْذَرُوا [مآئده / ۴۱]

مترسید: فَلَا تَخْشَوْا [مآئده / ۴۴]

می ترسیم: نَخْشَى [مآئده / ۵۲]

بترسید: احْذَرُوا [مآئده / ۹۲]

بترسد از: يَخَافُهُ [مآئده / ۹۴]

تمام کردن

تا تمام کند: لِيَتِمَّ [مآئده / ۶]

تنگی

تنگی: حَرَجٍ [مآئده / ۶]

توانا

توانا: قَدِيرٌ [مآئده / ۱۲۰]

توانستن

نتواند: لَمْ يَجِدْ [مآئده / ۸۹]

تواند: يَسْتَطِيعُ [مآئده / ۱۱۲]

توبت پذیرفتن

بپذیرد توبت: يَتُوبُ [مآئده / ۳۹]

توبه پذیرفتن

توبه پذیرفت: تَابَ [مآئده / ۷۱]

توبه کردن

توبه کردند: تَابُوا [مآئده / ۳۴]

می جهاد کنند: يُجَاهِدُونَ [مائده / ۵۴]	توکل کردن
جهانی	کو توکل کنند: فَلْيَتَوَكَّلْ [مائده / ۱۱]
جهانیان: الْعَالَمِينَ [مائده / ۱۱۵]	کو توکل کنید: فَتَوَكَّلُوا [مائده / ۲۳]
جهود شدن	تیرمقامری
جهود شدند: هَادُوا [مائده / ۶۹، ۴۱]	تیرهای مقامری: الْأَزْلَامُ [مائده / ۹۰]
حبطه شدن	تیمار بردن
حبطه شد: فَقَدَحِطَّ [مائده / ۵]	تیمار مبر: فَلَاتَأْسَ [مائده / ۶۸، ۲۶]
حبطه شد: حَبِطَتْ [مائده / ۵۳]	نه ایشان تیمار برند: لَهُمْ يَحْرُزُونَ [مائده / ۶۹]
حج کننده	جاودان
حج کننده: مُحَلِّی [مائده / ۱]	جاودانگان: خَالِدُونَ [مائده / ۸۰]
حدث آب دست	جاودانگان: خَالِدِينَ [مائده / ۱۱۹، ۸۵]
حدث آب دست: الغَائِطِ [مائده / ۶]	جایگاه
حرام	به جایگاه: مَكَانًا [مائده / ۶۰]
حرام: السُّحْتِ [مائده / ۶۲]	جایگه
حرام کردن	جایگه‌های آن: مَوَاضِعِهِ [مائده / ۴۱، ۱۳]
حرام کنید: لَا تُحَرِّمُوا [مائده / ۸۷]	جبریل پاک
حرام کرده	به جبریل پاک: بِرُوحِ الْقُدُسِ [مائده / ۱۱۰]
حرام کرده: مُحَرَّمَةً [مائده / ۲۶]	جد
حرام کرده شدن	جد: غَيْرٍ [مائده / ۵، ۳، ۱]
حرام کرده شد: حُرِّمَ [مائده / ۹۶]	به جد: بِغَيْرٍ [مائده / ۳۲]
حرام و رشوت	جد: دُونَ [مائده / ۱۱۶، ۷۶]
حرام و رشوت را: لِلسُّحْتِ [مائده / ۴۲]	جد شما: غَيْرِكُمْ [مائده / ۱۰۶]
حرام و رشوت: السُّحْتِ [مائده / ۶۳]	جزا
حق گرفته شدن	جزای: فَجَزَاءٌ [مائده / ۹۵]
حق گرفته شد: اسْتَحَقَّ [مائده / ۱۰۷]	جنیان
حقیقت	جنیان: جُنُبًا [مائده / ۶]
حقیقت تو: نَفْسِكَ [مائده / ۱۱۶]	جواب داده شدن
حکم کردن	جواب داده شدید: أُجِبْتُمْ [مائده / ۱۰۹]
حکم نکنند: لَمْ يَحْكَمْ [مائده / ۴۵]	جهاد کردن
کو حکم کنند: وَلِيَحْكَمْ [مائده / ۴۷]	جهاد کنید: جَاهِدُوا [مائده / ۳۵]
حکم کن: أَنْ احْكَمْ [مائده / ۴۹]	

دادگر	حلال کرده شدن
دادگران: الْمُقْسِطِينَ [مائده / ۴۲]	حلال کرده شد: أُحِلَّ [مائده / ۹۶]
دادواز آوردن	حواری
داد واز آرد: فَيَتَّبِعُهُمُ [مائده / ۹۵]	حواریان: الْحَوَارِيُّونَ [مائده / ۱۱۲]
داد واز آوردن: انتقام	حیران رفتن
[مائده / ۹۵]	می حیران روند: يَتِيَهُونَ [مائده / ۲۶]
داده شدن	خجاره
داده شید: أُوتِيتُمْ [مائده / ۴۱]	خجاره‌ی: قَلِيلًا [مائده / ۱۳]
دانا	خجاره: قَلِيلًا
دانا: عَلَّامٌ [مائده / ۱۰۹]	[مائده / ۴۴]
دانشمند	خداوند نزدیکی
دانشمندان: الْأَحْبَابُ [مائده / ۶۳]	خداوند نزدیکی: ذَا قُرْبَى [مائده / ۱۰۶]
دانشمندان: قَسِيسِينَ	خدایی
[مائده / ۸۲]	خدایان: الرَّبَّانِيُّونَ [مائده / ۶۳]
داور کردن	خزین کردن
داور کنند ترا: يَحْكُمُونَكَ [مائده / ۴۳]	خزین کند: يُثْفِقُ [مائده / ۶۴]
دایم بودن	خشنود شدن
چند دایم بند: مادامُوا [مائده / ۲۴]	خشنود شد: رَضِيَ [مائده / ۱۱۹]
چند دایم بید: مادُمْتُمْ	خشنودی
[مائده / ۹۶]	خشنودی: رِضْوَانًا [مائده / ۲]
چند دایم بودم: مادُمْتُ	خشنودی او: رِضْوَانُهُ
[مائده / ۱۱۷]	[مائده / ۱۶]
دراز کردن	خلاف
دراز کنند: يَسْطُوا [مائده / ۱۱]	خلاف: خِلَافٍ [مائده / ۳۳]
دراز کنی: بَسَطْتَ	خواری
[مائده / ۲۸]	خواری: خِرَازِي [مائده / ۴۱، ۳۳]
درازکنار: بِبَاسِطٍ	خواندن
[مائده / ۲۸]	بخوانید: نَادَيْتُمْ [مائده / ۵۸]
در حیدن / در حیندن	خوردار
می در حینند: يَفْتَرُونَ [مائده / ۱۰۳]	خورداران: أَكَالُونَ [مائده / ۴۲]
در خشم شدن	بخوردندی: لَاكُلُوا
در خشم نمی شید: هَلْ تَتَّقِمُونَ [مائده / ۵۹]	[مائده / ۶۶]
دردمندکنار	خوش کامه شدن
دردمندکنار: أَلِيمٌ [مائده / ۹۴، ۷۳، ۳۶]	خوش کامه شد: فَطَوَّعَتْ [مائده / ۳۰]
	داد کردن
	داد کنید: اِعْدِلُوا [مائده / ۸]

دشمنایگی	درست تر
دشمنایگی: الْبَغْضَاءُ [مائده / ۱۴]	درست تر: أَحَقُّ [مائده / ۱۰۷]
دشمنایی	درست کار
دشمنایی: شَتَانُ [مائده / ۸، ۲]	درست کار: حَكِيمٌ [مائده / ۳۸]
دشمنایی: البغضاء [مائده / ۶۴]	درست کار: الحکیم [مائده / ۱۱۸]
دشمنی	درست کردن
دشمنی: الْبَغْضَاءُ [مائده / ۹۱]	درست می کردی: تُبْرِيٌّ [مائده / ۱۱۰]
دمیدن	درشدار
می دمیدی: فَتَنُّحُ [مائده / ۱۱۰]	درشداران: دَاخِلُونَ [مائده / ۲۲]
دو دیگر	درشدن
دو دیگر: فَاخْرَانِ [مائده / ۱۰۷]	درشید: ادْخُلُوا [مائده / ۲۱]
دور بودن	درنشیم دران: لَنْ نَدْخُلَهَا [مائده / ۲۲]
دور بید ازان: فَاَجْتَبِئُوهُ [مائده / ۹۰]	درشید: ادْخُلُوا [مائده / ۲۳]
دوست	درنشیم دران: لَنْ نَدْخُلَهَا [مائده / ۲۴]
دوستانی: أَوْلِيَاءَ [مائده / ۵۷]	درشدند: قَدْ دَخَلُوا [مائده / ۶۱]
دهن بست	درغل بودن
دهن بستان: بِهَيْمَةً [مائده / ۱]	درغل باد: عُلَّتْ [مائده / ۶۴]
دیدور	درغل کرده
دیدور: مُبِينٌ [مائده / ۱۱۰، ۱۵]	درغل کرده: مَغْلُولَةٌ [مائده / ۶۴]
دیدور: المُبِينُ [مائده / ۹۲]	درکردن
دیدور کردن	درکنم شما را: لَا دَخَلَنَّاكُمْ [مائده / ۱۱۲]
می دیدور کند: يُبِينُ [مائده / ۸۹، ۱۵]	درکردی ایما ایشان را: لَا دَخَلْنَاهُمْ [مائده / ۶۵]
می دیدور کنیم: يُبِينُ [مائده / ۷۵]	دروغ زن گرفتن
دیدوری	دروغ زن گرفتند: كَذَّبُوا [مائده / ۸۶، ۷۰، ۱۰]
به دیدوریها: بِالْبَيِّنَاتِ [مائده / ۳۲]	درویش
دیدوریها: بِالْبَيِّنَاتِ [مائده / ۱۱۰]	درویشان: مَسَاكِينٍ [مائده / ۸۹]
دیو	دست بردن
دیو: الطَّاغُوتِ [مائده / ۶۰]	دست بردن: الْفَوْزُ [مائده / ۱۱۹]
دیو: الشَّيْطَانُ [مائده / ۹۱]	
راستگر گرفتار	
راستگر گرفتار: مُصَدِّقًا [مائده / ۴۸، ۴۶]	

روزی‌دادار	راست‌گفتن
روزی‌دادار: الرَّحْمَنِ [مائده ۱]	راست‌گفتی ای‌مارا: قَدْ صَدَقْتَنَا [مائده ۱۱۳]
روزی‌داداران: الرَّازِقِينَ [مائده ۱۱۴]	راست‌گفتن ایشان: صِدْقُهُمْ [مائده ۱۱۹]
روزی‌دادن	راست‌گویی
روزی ده ایما را: اُرْزُقْنَا [مائده ۱۱۴]	راست‌گویی: صِدْقِيَّةٌ [مائده ۷۵]
روشنایی اسلام	راست‌گویان: الصَّادِقِينَ [مائده ۱۱۹]
روشنایی اسلام: النُّورِ [مائده ۱۶]	راستی
روی	به راستی: بِالْقِسْطِ [مائده ۸، ۴۲]
روی آن: وَجْهَهَا [مائده ۱۰۸]	راستی: سَوَاءٍ [مائده ۶۰]
روی‌گرداندن	رانده شدن
روی بگردان: اصْفَحْ [مائده ۱۳]	رانده شدند: يُنْفَوْنَ [مائده ۳۳]
روی بگردان: اَعْرِضْ [مائده ۴۲]	رحمت‌کنار
ره بردن	رحمت‌کنار: رَحِيمٌ [مائده ۳، ۳۴، ۳۹، ۹۸]
نه ره می‌برند: لَا يَهْتَدُونَ [مائده ۱۰۴]	رسانیدن
ره‌دار بودن	نرسانیده بی: فَمَا بَلَغْتَ [مائده ۶۷]
ره‌دار بید: اهْتَدَيْتُمْ [مائده ۱۰۵]	رسانیدن پیغام
ره نمودن	رسانیدن پیغام: الْبَلَاغُ [مائده ۹۹]
می ره نمایند: يَهْدِي [مائده ۱۶]	رستاخیز
ره ننماید: لَا يَهْدِي [مائده ۵۱، ۶۷، ۱۰۸]	رستاخیز: الْقِيَامَةِ [مائده ۳۶، ۶۴]
ره‌نمون	رسیدار
ره‌نمونی: هَدَى [مائده ۴۴]	رسیدار: بِالْعِ [مائده ۹۵]
زاهد	رسیدن
زاهدان: زُهَبَانًا [مائده ۸۲]	رسد بدان: تَنَالَهُ [مائده ۹۴]
زناکنار	و برسد به شما: فَاصَابَتْكُمْ [مائده ۱۰۶]
زناکناران: مُسَافِحِينَ [مائده ۵]	رفتن
زودحساب	می روند: يَسْعَوْنَ [مائده ۳۳]
زودحساب: سَرِيعُ الْحِسَابِ [مائده ۴]	می رود: نَجْرِي [مائده ۸۵]
زونک	بروید: ضَرَبْتُمْ [مائده ۱۰۶]
زونکها: الْمَرَافِقِ [مائده ۶]	رکوع‌گرفتار
زیان‌کار	رکوع‌گرفتاران: رَاكِعُونَ [مائده ۵۵]
زیان‌کاران: الْخَاسِرِينَ [مائده ۵]	
زیان‌کاران: خَاسِرِينَ [مائده ۵۳]	

سفر	زیان کر
سفر: سَفَر [مائده / ۶]	زیان [کرا]: خَاسِرِينَ [مائده / ۲۱]
سگ آموختار	زیان کران: الخَاسِرِينَ [مائده / ۳۰]
سگ آموختارانی: مُكَلِّبِينَ [مائده / ۴]	زیان کردن
سلامت	زیان نکنند ترا: فَلَنْ يَضُرُّوكَ [مائده / ۴۲]
سلامت: السَّلَام [مائده / ۱۶]	ساختن
سوگند	می ساختی: تَخْلُقُ [مائده / ۱۱۰]
سوگندان ایشان: اِيْمَانِهِمْ [مائده / ۵۳]	ستم کار
سوگندان شما: اِيْمَانِكُمْ [مائده / ۸۹]	ستم کاران: الظَّالِمُونَ [مائده / ۴۵]
سوگندانی: اِيْمَانٌ [مائده / ۱۰۸]	ستور
سوگند خوردن	ستوران: الانْعَامِ [مائده / ۱]
سوگند خوردند: اَقْسَمُوا [مائده / ۵۳]	ستوران: النِّعَمِ [مائده / ۹۵]
سوگند خورید: حَلَفْتُمْ [مائده / ۸۹]	سخت
سی ساله	سخت: قَاسِيَةً [مائده / ۱۲]
سی سالگان: كَهْلًا [مائده / ۱۱۰]	سختان: اَعْرَضَ [مائده / ۵۴]
شتافتن	سختی
می شتاوند: يُسَارِعُونَ [مائده / ۴۲، ۵۲، ۶۲]	سختی: جَهْدَ [مائده / ۵۳]
شدن	سختی: اَشَدَّ [مائده / ۸۲]
بش: فَادْهَبْ [مائده / ۲۴]	سخت عقوبت
شدند: فَيَضْبِعُوا [مائده / ۵۲]	سخت عقوبت: شَدِيدَ الْعِقَابِ [مائده / ۹۸، ۲]
شدند: فَاصْبِحُوا [مائده / ۵۳]	سختی
شدند: اصْبِحُوا [مائده / ۱۰۲]	سختی: دَائِرَةٌ [مائده / ۵۲]
شدن جای	سخن
شدن جای: المَصِيرُ [مائده / ۱۸]	سخن: الكَلِمَ [مائده / ۴۱]
شرك گرفتن	سخن گفتن
شرك گرفتند: اَشْرَكُوا [مائده / ۸۲]	می سخن گفتی: تُكَلِّمُ [مائده / ۱۱۰]
شریعت	سدیگر
شریعتی: شَرْعَةً [مائده / ۴۸]	سدیگر: نَالَتْ [مائده / ۷۳]
	سزاوارتر
	سزاوارتر: اَدْنَى [مائده / ۱۰۷]
	سزاوار شدن
	سزاوار شدند: اسْتَحَقَّا [مائده / ۱۰۷]

شک

شکی: مَرَضٌ [مائده / ۵۲]

شکر کردن

شکر کنید: تَشْكُرُونَ [مائده / ۸۹]

شکستن

به شکستن ایشان: فِيمَا نَقَضِهِمْ [مائده / ۱۳]

شناختن

بشناختند: عَرَفُوا [مائده / ۸۳]

صابی

صابیان: الصَّابِئُونَ [مائده / ۶۹]

صدقه کردن

صدقه کند: تَصَدَّقَ [مائده / ۴۵]

صیدکنار

صیدکناران: الجَوَارِحِ [مائده / ۴]

ضمیر

ضمیر من: نَفْسِي [مائده / ۱۱۶]

طلبیدن

بطلبید: ابْتَعُوا [مائده / ۳۵]

می طلبند: يَبْتَغُونَ [مائده / ۵۰]

طمع داشتن

طمع می داریم: نَطْمَعُ [مائده / ۸۴]

عاجز شدن

عاجز شدم: عَجَزْتُ [مائده / ۳۱]

عداوت

عداوت: العَدَاوَةَ [مائده / ۶۴، ۱۴]

عذاب کردن

عذاب کند: يُعَذِّبُ [مائده / ۴۰]

عذاب کنم او را: أُعَذِّبُهُ [مائده / ۱۱۵]

عذاب کنی ایشان را: تُعَذِّبُهُمْ [مائده / ۱۱۸]

عزیز

عزیزی: عَزِيزٌ [مائده / ۹۵]

عفو کردن

عفو کن: فَاعْفُ [مائده / ۱۳]

می عفو کند: يَعْفُوا [مائده / ۱۵]

عفو کرد: عَفَا [مائده / ۹۵، ۱۰۱]

عقوبت

عقوبتی: نَكَالًا [مائده / ۳۸]

عقوبت: وَيَالٍ [مائده / ۹۵]

عون کردن

یکدیگر را عون کنید: تَعَاوَنُوا [مائده / ۲]

غلبه کنار

غلبه کناران: غَالِبُونَ [مائده / ۲۳]

غلبه کناران: الغَالِبُونَ [مائده / ۵۶]

غلو کردن

غلو مکنید: لَا تَغْلُوا [مائده / ۷۷]

فاسق

فاسقان: الفَاسِقُونَ [مائده / ۴۷]

فاسقان: فَاسِقُونَ [مائده / ۸۱]

فاسقان: الفَاسِقِينَ [مائده / ۱۰۸]

فتح و نصرت

فتح و نصرت: بِالْفَتْحِ [مائده / ۵۲]

فراخ عطا

فراخ عطایی: وَاسِعٌ [مائده / ۵۴]

فراوان

فراوانی: كَثِيرًا [مائده / ۶۲، ۷۷]

فراوانی: كَثِيرٌ [مائده / ۶۶]

فرستادن

بفرستادیم: بَعَثْنَا [مائده / ۱۲]

قلاید	فرمان بردار شدن
قلاید: الْقَلَايِدُ [مائده / ۲]	فرمان بردار شدیم: أَطَعْنَا [مائده / ۷]
قوی کردن	فرمان برداری کردن
قوی کردم ترا: أَيْدَيْتَكَ [مائده / ۱۱۰]	فرمان برداری کنی: أَطِيعُوا [مائده / ۹۲]
کار فرمودن	فرمودن
خرد را کار نمی فرمایند: لَا يَعْقِلُونَ [مائده / ۵۸]	فرمود: كَتَبَ [مائده / ۲۱]
کاروان	فرموش کردن
کاروان را: لِلسَّيَارَةِ [مائده / ۹۶]	فرموش کردند: نَسُوا [مائده / ۱۳]
کافر	فروان
کافران: الْكَافِرُونَ [مائده / ۴۴]	فروانی: كَثِيرًا [مائده / ۱۵، ۳۲، ۴۹، ۶۴]
کافر شدن	فروانی: كَثِيرٍ [مائده / ۱۵]
کافر شهید: يَكْفُرُ [مائده / ۵، ۱۱۵]	فروان تر
کافری	فروان تر شما: أَكْثَرَكُمْ [مائده / ۵۹]
کافری: كُفِرًا [مائده / ۶۴]	فروان تر ایشان: أَكْثَرَهُمْ [مائده / ۱۰۳]
کاوین	فروود کردن
کاوینهای ایشان: أُجْوَرَهُنَّ [مائده / ۵]	فروود کردم آن را: مُنَزَّلُهَا [مائده / ۱۱۵]
کپی	فروود کردن
کپیان: الْقِرْدَةَ [مائده / ۶۰]	فروود کردیم: أَنْزَلْنَا [مائده / ۴۴]
کچیل کردن	فروود کرد: أَنْزَلَ [مائده / ۴۴]
می کچیل کرد: يَبْحَثُ [مائده / ۳۱]	فروود کرده شدن
کردن	فروود کرده شد: أَنْزَلَ [مائده / ۸۱]
بکردند: عَمِلُوا [مائده / ۹]	فروومیراندن
می کردند: يَصْنَعُونَ [مائده / ۶۳، ۱۴]	فروومیراند آن را: أَطْفَأَهَا [مائده / ۶۴]
کسب کردن	فساد
نگر مه کسب کند شما را: لَا يَجْرِمَنَّكُمْ [مائده / ۲]	به فساد: فَسَادًا [مائده / ۳۳]
کسب کردند: كَسَبًا [مائده / ۳۸]	فسادکنار
کشته شدن	فسادکناران: الْمُفْسِدِينَ [مائده / ۶۴]
کشته شدند: يُقْتَلُوا [مائده / ۳۳]	فضل
کفارت	فضل: فَضْلٌ [مائده / ۵۴]
کفارت آن: فَكَفَّارَتُهُ [مائده / ۸۹]	قادر شدن
کلاغ	قادر شدند: تَقْدِرُوا [مائده / ۳۴]
کلاغ: الْغُرَابِ [مائده / ۳۱]	قربانی
کوت شدن	قربانی: هَدِيًّا [مائده / ۹۵]
کوت شدند: صَمُّوا [مائده / ۷۱]	قصدکنار
	قصدکناران: آمِنِينَ [مائده / ۲]

- گتر**
به گتر: **بَشِّرْ** [مائده / ۶۰]
- گدشاری**
گدشزاری: **الْعُدْوَانِ** [مائده / ۶۲، ۲]
گدشزاری کردن
گدشزاری کنید: **تَعْتَدُوا** [مائده / ۲]
- گدشزاری می‌کردند: **يَعْتَدُونَ** [مائده / ۷۸]
- گدشزاری مکنید: **لَا تَعْتَدُوا** [مائده / ۸۷]
- گدشزاری کند: **اعْتَدِي** [مائده / ۹۴]
- گدشزاری نکردیم: **مَا اعْتَدَيْنَا** [مائده / ۱۰۷]
- گدشزاری کنان**
گدشزاری کنان: **الْمُعْتَدِينَ** [مائده / ۸۷]
- گدشن**
که بگدشتند: **فَدَخَلَتْ** [مائده / ۷۵]
- بگدشت: **سَلَفَ** [مائده / ۹۵]
- گرداندن**
می‌گردانند: **يُحَرِّفُونَ** [مائده / ۱۳]
بگردانند ترا: **يُفْتِنُوكَ** [مائده / ۴۹]
- گردانستن**
می‌گردانند: **يُحَرِّفُونَ** [مائده / ۴۱]
- گردانسته شدن**
گردانسته می‌شند: **يُؤَفِّكُونَ** [مائده / ۷۵]
- گرد کرده شدن**
گرد کرده می‌شید: **تُحْشِرُونَ** [مائده / ۹۶]
- گردن‌کش**
گردن‌کشان: **جِبَارِينَ** [مائده / ۲۲]
- گرفتار**
گرفتاران: **مُتَّخِذِي** [مائده / ۵]
- گرفتن**
نگرفتنند ایشان را: **مَا اتَّخَذُوهُمْ** [مائده / ۸۱]
- بنگیرد شما را: **لَا يُؤَاخِذُكُمْ** [مائده / ۸۹]
- بگیرید مرا: **اتَّخِذُونِي** [مائده / ۱۱۶]
- گروه**
گروه: **حِزْبٍ** [مائده / ۵۶]
- گرویدن**
بگروید: **آمَنْتُمْ** [مائده / ۱۲]
- گروستن**
بگروستیم: **آمَنَّا** [مائده / ۸۳، ۴۱]
- بگروستند: **آمَنُوا** [مائده / ۹۳، ۵۶، ۵۳]
- بگروستندی: **آمَنُوا** [مائده / ۶۵]
- بگروستندی: **يُؤْمِنُونَ** [مائده / ۸۱]
- گروسته**
زنان گروسته: **الْمُؤْمِنَاتِ** [مائده / ۵]
- گروستگان: **بِالْمُؤْمِنِينَ** [مائده / ۴۳]
- گروستگان: **مُؤْمِنُونَ** [مائده / ۸۸]
- گستی**
گستیهای شما: **سَيِّئَاتِكُمْ** [مائده / ۱۲]
گستیهای ایشان: **سَيِّئَاتِهِمْ** [مائده / ۶۵]
- گستی و بدیی: **مُنْكَرٍ** [مائده / ۷۹]
- گشاده**
گشاده: **مَبْسُوطَاتِنَ** [مائده / ۶۴]
- گفتن**
بگه: **قُلْ** [مائده / ۱۷]
- گوهید: **أَنْ تَقُولُوا** [مائده / ۱۹]
- گفته شدن**
گفته شهد: **قِيلَ** [مائده / ۱۰۴]
- گلو او شده**
گلو او شده: **الْمُنْخِنِقَةَ** [مائده / ۳]

که گواهی ایما: لَشَهَادَتُنَا [مائده / ۱۰۷]	گماوند شدن
گواهی دادن	گماوند شید: اُرْتَبْتُمْ [مائده / ۱۰۶]
گواهی دادن: شَهَادَةٌ [مائده / ۱۰۶]	گم‌ره کردن
گو گواهی دهید: — [مائده / ۱۰۶]	گم‌ره کردند: اَضَلُّوا [مائده / ۷۷]
گورده	گم شدن
گورده‌ی: رَقَبَةٍ [مائده / ۸۹]	گم شد: فَقَدَّضَلَّ [مائده / ۱۲]
گوسند پیوسته با ایار	گم شدند: ضَلُّوا [مائده / ۷۷]
گوسندی پیوسته با ایار: وَصِيْلَةٌ [مائده / ۱۰۳]	گم‌شده‌تر
مالیدن	گم‌شده‌تر: اَضَلُّ [مائده / ۶۰]
بمالید و مسح کنید: امْسَحُوا [مائده / ۶]	گندادن
مایگان	گندادیم: وَجَدْنَا [مائده / ۱۰۴]
مایگان: الشَّهْرُ [مائده / ۹۷، ۲]	گندیدن
مجامعت کردن	و نگندید: فَلَمْ تَجِدُوا [مائده / ۶]
مجامعت کنید: لَا مَسْئَمَ [مائده / ۶]	هراینه گندی: لَتَجِدَنَّ [مائده / ۸۲]
محارب شدن	گندی: لَتَجِدَنَّ [مائده / ۸۲]
می محارب شند: يُحَارِبُونَ [مائده / ۳۳]	گواه
محرم	گواهان: شُهَدَاءٌ [مائده / ۴۴]
محرمان: حُرْمٌ [مائده / ۹۵، ۱]	گواهان: الشَّاهِدِينَ [مائده / ۸۳]
مردار	گواه: شَهِيدٌ [مائده / ۱۱۷]
مردار: المَيْتَةُ [مائده / ۳]	گواه بودن
مرگی	گواهی ده و گواه باش: اشْهَدُ [مائده / ۱۱۱]
بیمار مرگی: المَوْتِ [مائده / ۱۰۶]	گواه عدل
مژده‌دادار	دو گواه عدل: ذَوَا عَدْلٍ [مائده / ۹۵]
مژده [داداری]: بَشِيرٍ [مائده / ۱۹]	گواهی
مسح کردن	گواهی آن دو: شَهَادَتَهُمَا [مائده / ۱۰۷]
بمالید و مسح کنید: امْسَحُوا [مائده / ۶]	گواهی‌دادار
مقامری	گواهی‌داداران: الشَّاهِدِينَ [مائده / ۱۱۳]
مقامری: المَسِيرُ [مائده / ۹۰]	گواهی دادن
مقیم	گواهی ده و گواه باش: اشْهَدُ [مائده / ۱۱۱]
مقیم: مُقِيمٌ [مائده / ۳۷]	گواهی
ملامت‌کنار	گواهی: شَهَادَةٌ [مائده / ۱۰۶]
ملامت‌کناری: لَا ئِمٌ [مائده / ۵۴]	
منفعت کردن	
منفعت کند: يَنْفَعُ [مائده / ۱۱۹]	

نعمت کردن	میان
نعمت کرد: أَنْعَمَ [مائده / ۲۳]	میان آن دو: بَيْنَهُمَا [مائده / ۱۷]
نقیب	میان‌تر
نقیب: نَقِيبًا [مائده / ۱۲]	میان‌تر: أَوْسَطُ [مائده / ۸۹]
نگه بان	میراندن
نگه بان: الرَّقِيبَ [مائده / ۱۱۷]	بمیرانید مرا: تَوَفَّيْتَنِي [مائده / ۱۱۷]
نگه بانی طلبیده شدن	میل کننده
نگه بانی طلبیده شدند: اسْتَحْفِظُوا [مائده / ۴۴]	میل کننده: مُتَجَانِفٍ [مائده / ۳]
نگه داشتن	نابینای مادرزاد
نگه می دارد ترا: يَعْصِمُكَ [مائده / ۶۷]	نابینای مادرزاد: الْأَكْمَهَ [مائده / ۱۱۰]
نمودن	ناپدید
تا بنماید او را: لِيُرِيَهُ [مائده / ۳۱]	ناپدیدها: الْغُيُوبِ [مائده / ۱۰۹]
نور	ناپدیدی
نوری: نُورٌ [مائده / ۴۴]	به ناپدیدی: بِالْغَيْبِ [مائده / ۹۴]
نومید شدن	ناپدیدیها: الْغُيُوبِ [مائده / ۱۱۶]
نومید شدند: يَتَسَّنَّ [مائده / ۳]	نافرمان شدن
نون	نافرمان شدند: عَصَوْا [مائده / ۷۸]
نون: إِذَا [مائده / ۱۰۶، ۱۰۷]	نخستین
نیاوه	نخستینان: الْأَوْلِيَانِ [مائده / ۱۰۷]
نیاوه‌ی: حَظًّا [مائده / ۱۳، ۱۴]	نرم
نیزه	نرمان: أَذَلَّةٌ [مائده / ۵۴]
نیزه‌های شما: رِمَاحِكُمْ [مائده / ۹۴]	نرم شدن
نیک	نرم شدند: أَسْلَمُوا [مائده / ۴۴]
نیکان: الصَّالِحِينَ [مائده / ۸۴]	نزدیکی
نیکبخت شدن	نزدیکی: الْوَسِيلَةَ [مائده / ۳۵]
نیکبخت شید: تُفْلِحُونَ [مائده / ۱۰۰، ۹۰، ۳۵]	نشستار
نیک‌مرد	نشستاران: قَاعِدُونَ [مائده / ۲۴]
نیک مردان: الرَّبَّانِيُّونَ [مائده / ۴۴]	نصرت کردن
نیکوکار	نصرت کنید ایشان را: عَزَّرْتُمُوهُمْ [مائده / ۱۲]
نیکوکاران: الْمُحْسِنِينَ [مائده / ۱۳]	نعمت
نیکوکار: مُقْتَصِدَةٌ [مائده / ۶۶]	نعمت: نِعْمَةٌ [مائده / ۷]
نیکوی کردن	نعمت مرا: نِعْمَتِي [مائده / ۱۱۰]
نیکوی کردند: أَحْسَنُوا [مائده / ۹۳]	

وازی گردانیده شدن	نیکی کردن
وازی گردانیده شود: تُرِدَّ [مائده / ۱۰۸]	نیکی کرد: أَصْلَحَ [مائده / ۳۹]
وازی گرفتن	نیوشیدار
وازی گرفتند: أَمْسَكْنَ [مائده / ۴]	نیوشیداران: سَمَاعُونَ [مائده / ۴۲، ۴۱]
می وازی گیرید آن دو را: تَحْسِبُونَهُمَا [مائده / ۱۰۶]	وا
وازی گشت	وا شما: مَعَكُمْ [مائده / ۱۲]
وازی گشت شما: مَرَجِعُكُمْ [مائده / ۱۰۵]	وا آن: مَعَهُ [مائده / ۳۶]
وازی گشتن	وا: مَعَ [مائده / ۸۳]
وازی مگر دید: لَا تَرْتَدُّوا [مائده / ۲۱]	واجب کردن
اروازی گردید: فَتَقَبَّلُوا [مائده / ۲۱]	واجب کردیم: كَتَبْنَا [مائده / ۴۵، ۳۲]
وازی گردی: تَبَوَّأَ [مائده / ۲۹]	وازی
می وازی گردند: يَتَوَلَّوْنَ [مائده / ۴۳]	وازی: تُمَّ [مائده / ۱۰۲، ۳۲]
وازی گردند: تَوَلَّوْا [مائده / ۴۹]	وازی آمدن
وازی گردد: يَرْتَدُّ [مائده / ۵۴]	وازی آمدن شما: مَرَجِعُكُمْ [مائده / ۴۸]
وازی گردید: تَوَلَّيْتُمْ [مائده / ۹۲]	وازی آید: عَادَ [مائده / ۹۵]
وحي کردن	وازی خریدن
وحي کردم: أَوْحَيْتُ [مائده / ۱۱۱]	تا خود را وازی خریدی: لِيَقْتَدُوا [مائده / ۳۶]
ور	وازی داشتن
ور: عَلَى [مائده / ۹۳، ۲]	وازی داشت: فَكَفَّ [مائده / ۱۱]
ور شما: عَلَيْكُمْ [مائده / ۶]	وازی داشتیم: كَفَفْتُ [مائده / ۱۱۰]
وراوریختن	وازی زدن
وراوریختند: أَوْقَدُوا [مائده / ۶۴]	وازی زدند شما را: صَدُّوْكُمْ [مائده / ۲]
وراویستادن	چرا وازی نمی زنند ایشان را: لَوْلَا يَنْهَاهُمْ [مائده / ۶۳]
وراویستید: قُمْتُمْ [مائده / ۶]	وازی نمی زدند: لَا يَنْتَاهُونَ [مائده / ۷۹]
وردار کرده شدن	وازی زدند شما را: يَصُدُّكُمْ [مائده / ۹۱]
وردار کرده شند: يُصَلِّبُوا [مائده / ۳۳]	وازی شدار
ورداشتن	وازی شداران: مُنْتَهُونَ [مائده / ۹۱]
نگر که ورماداردا شما را: لَا يَجْرِمَنَّكُمْ [مائده / ۸]	وازی شدن
	وازی نشند: لَمْ يَنْتَهُوا [مائده / ۷۳]

ورسیدن

می ورسی: تَطَّلَعُ [مائده / ۱۳]

ورسیده شدن

ورسیده شهید: عُنِيَ [مائده / ۱۰۷]

وصیت

وصیت: الْوَصِيَّةُ [مائده / ۱۰۶]

وعده کردن

وعده کرد: وَعَدَ [مائده / ۹]

وفا کردن

وفا کنید: اَوْفُوا [مائده / ۱]

ولی

ولی شما: وَلِيكُمْ [مائده / ۵۵]

وی‌ره شدن

وی‌ره شد: ضَلَّ [مائده / ۱۰۵]

وی‌رهی

وی‌رهی: طَغْيَانًا [مائده / ۶۸، ۶۴]

هرگز

هرگز: أَبَدًا [مائده / ۲۴]

هشتن

بهشتند: فَتَسُوا [مائده / ۱۴]

هلاک کردن

هلاک کند: يُهْلِكُ [مائده / ۱۷]

همچندان

همچندان: مِثْلَهُ [مائده / ۳۶]

همچندان: عَدْلُ [مائده / ۹۵]

همیشه

همیشه: لَا تَزَالُ [مائده / ۱۳]

همیشه: أَبَدًا [مائده / ۱۱۹]

یقین شدن

می یقین شند: يُوقِنُونَ [مائده / ۵۰]